

staaende og vel situeret Landbostand, er dette Forslag. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem, som har grebet Tidens Tanke, og som med Barme har sluttet sig til Bevægelsen til Gavn for det danske Landbrug, ogsaa vil finde Veje og Midler til, at vi paa de ledende Pladser, i Hegeringen, en Gang kunne faa: Folk, som de nu om Stunder ere, men som ville vove af Statskassens Midler til bedste for Landets almindelige Velstand.

Bust: Det er kun ganske faa Bemærkninger, jeg skal gøre, da Tiden allerede er saa langt fremrykket. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Møen (Bosjen) havde en vel livlig Fantasi, naar han paa Grundlag af mine første Bemærkninger udtalte, at jeg skulde have sagt, at disse Agravningsforslag, som han og hans Venner vare komne med, vare betydningsløse. Jeg sagde kun, at de i Øjeblikket ikke vilde gavne meget; thi jeg tror ikke, at det i Øjeblikket vilde gavne meget, om vi, naar vi kunde blive enige med Herremændene, kunde faa vor Tiende afløst. Jeg fremhævede ogsaa, at det var kommet frem paa Møderne i Sommer, at der skulde gives Hjælp og Hjælp straks. Derimod sagde jeg, at Lovforslaget om, at vi skulde have en Afstrivning til Amtskommunerne paa 2½ Million Kroner, betød noget; men er der nogen Udbygning til Finansministerens Udtalelser at kunne faa dette gennemført, vil det ikke blive til lutter Samperøg, hvad vi Landmænd faa, og ikke til nogen virkelig Hjælp? Om det Forslag, som her foreligger, vil jeg sige, at i den Form, hvori det foreligger, er det tarveligt, og saa siger jeg rigtig nok Tak, hvis vi skulde indfrænte os dertil og tage Lovforslaget, som det er, og disse mange store Billeder, som det ærede Medlem fra Møen oprullede for os, kunne jo være gode nok for dem, som ubetinget tro paa ham; men vi andre, som ikke kende hans hemmeligste og inderste Tanker, kunne ikke tage andet deraf, end hvad der foreligger i Lovsform (Bentzen): Vi kunne tro det ærede Medlem paa hans Ord. Men hvorfor saa ikke sætte disse Ord i Lovsform og klargøre, at det vil blive saa overmaade meget. Jeg holder mig her til Kommissionens Sammenlætning og til Forslagets § 2, som siger, hvad Kommissionen skal bestille, og der hævder jeg, med Forhavselse, at det ærede Medlem tager saa lang Afstand fra den allermoste sammenmelte Minister, Indenrigsministeren. Er der nogen Minister, som er gaaet i Forbund og Kompagni med de moderate, er det Indenrigsministeren; det er en velbekendt Hæm-

lighed, og saa forekommer det mig virkelig ikke klogt, at han saadan lige frem sparker ham fra sig. Jeg tror, at han har haft megen Nytte af denne Minister, og at han, hvis den højtærede Minister bliver rask igen, ogsaa kan faa megen Nytte af ham i Fremtiden. Naar nu Ministeren om en Del af det, som Kommissionen skal bestille, udtalte, at den foreslaede Revision af Loven om Landejendommens Udskiftning og Sammenlægning ikke var nødvendig, spørger jeg det ærede Medlem, som er Hovedmanden for det Parti, som siger, at de ikke komme med Forslag, som der ikke er Udbygning til at føre igennem, og som ikke vinke af Bælgerne med store Forslag, som ikke kunne gennemføres, men kun kommer med praktiske og fornuftige Reforme, som der er begrundet Udbygning til at gennemføre — saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvordan i al Verden tror han, at han kan faa noget igennem paa dette Omraade, hans egen Indenrigsminister — ja næsten hans egen Indenrigsminister — stiller sig saaledes, som han har stillet sig til denne Side og visse andre Sider af Kommissionens Opgave? Det ærede Medlem og hans Meningsfæller kunne dog ikke forlange, at vi skulde kunne tage andet deraf, end hvad der foreligger i Lovsform; men saa siger jeg som Syde, at jeg ikke tror, at der er nogen overvættets stor Trængsel til at gøre noget ekstraordinært paa dette Omraade. Det er min Mening, og jeg er ikke bleven overbevist ved at høre det ærede Medlem. Men nu forekommer det mig rigtig nok, at der kommer en virkelig Modlætning mellem det ærede Medlem fra Møen og det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen). Dette ærede Medlem udtalte i Jørgaars, at han vilde føle sig stuppet, hvis denne Kommission ikke tilendebragte sit Arbejde s. Eks. til næste Rigsdagssamling (Modsigelse). Ja, jeg tror nok, at Rigsdagstidende skal udvise, at jeg ikke refererer det ærede Medlem urigtigt; det er i hvert Tilfælde ikke min Hensigt at ville gøre det, og jeg hørte meget nøje efter. Jeg tror nok efter de Erfaringer, vi have fra tidligere Kommissioner, at de ikke pleje i Almindelighed at slutte deres Arbejde saa hurtigt, og det var det ærede Medlem fra Møen og saa ganske klar over, og han udtalte netop, — jeg noterede det straks — at Kommissionen ikke vilde slutte sit Arbejde saa hurtigt. (Bosjen: Forhaabentlig.) Ja, saa er det altsaa rigtig, hvad jeg siger til det ærede Medlem fra Bælum. Hvis alt gik, som det skulde gaa, fik vi, som havde noget, i alt Fald 2½ Million straks; men hvad saa Husmændene? De faa en Kommission, der „for haabentlig“ ikke